

Love and Mercy

in view, in
from you
saying has
you want
from you
to be in
with him
from
as from
from his
I am
you can
man
a man
from
care
from
many
the
from
water

Slovenská putovná deka, ktorú
vyrobila pani Petra Gáfriková

*„Nesnažme sa o veľké
veci, ale o malé veci
stvorené veľkou láskou.“
(Matka Tereza)*

Putujúca deka

1. Keď chcem privolať putovnú deku k sebe, prihlásim sa mailom na adrese deka@downovsyndrom.sk alebo SMSkou na číse +421 905 448 146 prípadne listom na adrese: Peter Filip, Lovecká 21, 917 01 Trnava.
2. Keď ku mne deka príde, pošlem fotografiu s dekou a svoj príspevok z denníka deky na adresu deka@downovsyndrom.sk alebo poštou na adresu: Peter Filip, Lovecká 21, 91701 Trnava.
3. Ako odpoveď od Petra Filipa obdržím adresu, na ktorú ďalej pošlem deku.
4. Deku môžem mať u seba maximálne 2 týždne, potom ju musím poslať ďalej.
5. Vaše príspevky zapisované do denníka deky budeme publikovať na adrese www.downovsyndrom.sk.

Putujúca deka z USA sa stala vzorom

Pamätáte sa, ako sme pred časom písali o deke, ktorou pani Chandos Field, mama adoptovanej dievčinky s Downovým syndrómom pochádzajúca z Wisconsinu, chcela symbolicky objať a postarať sa o všetky deti s Downovým syndrómom? A že deka putuje práve teraz po slovenských rodinách?

Táto naša deka-putovníčka upútala aj jednu pani, Mgr. Petru Gáfrikovú, ktorá je asistentkou 17-ročnej žiačky Dorotky na ZŠ Sliač. A zaujala ju natoľko, že sa rozhodla aj ona jednu takú vyrobiť a poslať ju „do sveta“. A tak prišla na svet jedna krásna veselá prikrývka, ktorá bude putovať po akciách Spoločnosti Downovho syndrómu a bude robiť spoločnosť všetkým deťom, ktoré sa budú potrebovať potešiť, schovať či prikryť alebo sa hrať iba tak, na motýľa. Hurá! Ďakujeme, pani Gáfriková! **A ako na tento nápad prišla autorka slovenskej deky?**

Ako to už v živote býva, ponuku byť asistentkou „mojej“ Dorotke som dostala v čase, keď som uvažovala o radikálnej zmene zamestnania. Váhala som len chvíľu, ale predsa. Je to povolanie, v ktorom viac než v iných platí, že ide skôr o poslanie a nikto z nás dopredu nemôže vedieť, či ho bude schopný vykonávať. Vždy je to o ľuďoch a srdci, aj o chémii, ktorá buď vznikne alebo nevznikne medzi žiakom a asistentom. Moje obavy boli našťastie zbytočné, s Dorotkou sme si padli do oka od prvého stretnutia. Prvý kontakt mi ale veľmi uľahčila, keďže objatia rozdáva na počkanie a ľúbi celý svet. Naučila som sa postupne rozumieť jej svetu aj bez slov. V Základnej škole v Sliači sme spolu strávili 5 rokov, kedy z malého dievčatka vyrástla na skvelú takmer osemnásťročnú, stala sa mojím štvrtým dieťaťom, no a tento rok bude posledným na našej škole. Myslím si, že integrácia bola pre Dorotku výrazným

posunom do reálneho sveta, deťmi bola vždy akceptovaná a ona ich naopak naučila tolerancii k inakosti. Snažím sa jej odovzdať čo najviac, ponúknuť možnosť vyskúšať si čo najviac technik a tak zistiť, ktoré sa dokáže naučiť ovládať v rámci limitov daných jej postihnutím, aby ich mohla prakticky využívať aj v budúcnosti - tkáme na krosienkach, pletieme, pletieme na kruhoch, smaltujeme, používame decoupage... Naše výtvary neraz zaujmú a motivujú aj intaktné deti a učiteľov. Každý z nás má potrebu tvoriť a byť ocenený, čím získava aj možnosť sebarealizácie, zistenia, že snaha má zmysel, postupne pestovať pocit potrebnosti a pociťovať radosť z výsledkov svojej práce. Vyrábaním získavame aj schopnosť pochopiť hodnotu vecí, získavame niečo originálne, výnimočné a tým aj hodnotné. V časopise Slnečnica ma zaujal článok o putujúcej deke a hneď mi napadla myšlienka vytvoriť podobnú aj pre deti u nás, keďže dopyt po nej je veľký. Prečo nedopriať radosťný zážitok aj splnenie túžby viacerým deťom a vyjadriť im takto podporu? Hneď večer som sa pustila do jej tvorby a spolu s Dorotkou sme vymysleli aj spôsob, ako ju zapojiť do tejto myšlienky v rámci svojich možností. V škole postupne pletla na kruhu tašku na ňu. Keďže obidve tieto činnosti milujeme, určite budú plné pozitívnej energie, ktorú by som si priała odovzdať všetkým deťom. Budem dúfať, že deti pod ňu schovajú všetky svoje starosti a trápenia. A ak dopyt neutečie, rada vyrobím ďalšie...

**Text Petra Gáfriková,
dd a foto apg**

Krst slovenskej putovnej deky.

Tohtoročný pobyt rodín s deťmi s Downovým syndrómom v Liptovskom Jáne bol nezabudnuteľný nie len vďaka bohatému programu a krásnej liptovskej prírode. Budeme na neho spomínať aj ako na pobyt, na ktorom sa po prvý krát

predstavila naša slovenská putovná deka. Biela prikrývka s obrázkom slnečnice, symbolom Spoločnosti Downovho syndrómu na Slovensku. Hádám žiaden kvet nezdvihne tak náladu ako slnečnica. Je svetlá a radostná ako teplé letné slnko. Tak ako aj naše deti ktoré sa často a radi smejú a sú neskutočne empatické, úctivé a dobrosrdeční.

Hromadná foto s predstaviteľom putovnej deky po Slovensku.

Liptovský Ján
9.9.2016 - 16.9.2016

viac ako 30 rodín
viac ako 100 účastníkov

Dievčatá sa spoznali na letnom pobyte v Liptovskom Jáne. Od prvej chvíle si spolu rozumeli, mali si čo povedať a stále sa smiali. Preto Jankina mama pozvala Niku k nim na prázdniny.

Nikola Filipová a Janka Reháková

Priateľstvo

Nika o Janke:

Janka má 15 rokov a chodí do školy. Rada tam chodí, má dobré učiteľky. Janka je milá, vtipná a nádherná holka. Má rada kone a rozprávky. Bola som u nej na návšteve. Majú dvoch psov. Boli sme s jedným na prechádzke. Maťá nás zobrala do Tesca, kúpila kofolu a chipsy. Isli sme na obed aj do reštaurácie. V parku sme sa fotili ako modelky. Bolo to úžasné. Boli sme v obchode a kúpila som si za vlastné peniaze sukňu a šaty a náhrdelník. Janka si kúpila sukňu a náhrdelník. Jankina mama nám robila dobré toasty.

Janka o Nike:

Nikolka má 17 rokov a chodí do školy na Praktickú. Nikolka je spoľahlivé dievča, spolu sme sa hrali a dívali sme na televízore rozprávky. Boli sme na prechádzky po ulici a naspäť. Perfektne sme sa hodili, sme si čítali a písali. Bolo s ňou dobre a sa mi to páčilo. Rozprávali sme sa. Vyzerá veľmi dobre. Cítila sa s nami fajn. Bola som ku nej milá, cítila som sa s ňou dobre. Výchádzali sme úplne dobre. Bolo jej za každým smutno za jej mamou aj pritom plakala, lebo jej mama bola v robote. Ďakujem, že si prišla nás pozrieť a dúfam, že sa ti bude páčiť v škole. A maj dobré známky a nech sa ti darí doma a aby si poslúchala rodičov aj súrodencov možno aj tvojho psa. Maj sa veľmi dobre a pozdravuj všetkých o do mňa a ďakujem za všetko, veľmi si dobrá a milá kamarátka.

...4 rôčky, kopec energie, iskra
v oku a snaha byť všade. HANKA,
malá veľká bojovníčka,
OSOBNOSŤ a nekonečná LÁSKA.

Učí sa neúnavne od všetkých a my sa učíme od nej. Úžasnou
skúsenosťou je materská škola. Obetavá a láskavá pani učiteľka
aj milí spolužiaci Hanku prijali ako rovnocennú. V škôlke sa nerobia
rozdiely a integrácia v našom prípade nie je iba fráza, ale
fantastická skutočnosť. Každý deň je radostný, do škôlky sa tešíme.

Na nasledujúcich stranách sa Vám v krátkosti predstavia „Naše ratolesti“
s Downovým syndrómom,

z DOWN SYNDRÓM KLUBU SNINA.

Občianske združenie DSK Snina, vzniklo dňom registrácie na Ministerstve vnútra SR
14.02.2003.

Hlavným cieľom združenia je:

- ochrana záujmov, potrieb a poskytnutie poradenstva pre ľudí s Downovým syndrómom
a ich blízkej rodine v oblasti zdravotníckej starostlivosti,
- výchovy a vzdelávania, (pomáhať riešiť vzniknuté problémy vyplývajúce z diagnózy),
- podporovať a napomáhať rozvíjať rôzne formy integrácie ľudí s DS pri začleňovaní do
života.

DOWN SYNDRÓM KLUB SNINA

Ktosi raz povedal: „*Súrodenci sú si navzájom najväčším darom, ktorý im rodičia mohli dať.*“

Tak toto platí u nás mnohonásobne. Hanka – malá veľká sestra. Tak strašne miluje svojich súrodencov: brata Riška a sestru Soňku. Chce sa im podobať vo všetkom, robiť všetko s nimi, vedieť čo vedia oni. Spolu s tatkom a súrodencami trénuje TaeKwonDo, naháňa sa po záhrade, pomáha pri upratovaní, aj pri prácach okolo domu... proste nikde nesmie chýbať.

„Hanka je výnimočná, keďže má ten chromozóm navyše,“ povedal brat Riško.

Matejko

Volám sa **Matej** a som 9 ročný chlapec s Downovým syndrómom.

Neviem síce čo to presne znamená, ale moja mamka vraví, že som výnimočný.

Mám 12-ročnú sestru Alexandru a 2-ročného brata Filipa.

Som úspešne integrovaný v treťom ročníku základnej školy u nás v Humennom. Prečo úspešne? Asi aj preto, že moja triedna pani učiteľka Mgr. Svetlanka Getlíková sa raz vyjadrila, že moja prítomnosť v triede je prospešná rovnako pre zdravé deti, ako aj pre mňa. No nepovedala to pekne? Pri učení mi pomáha pani asistentka Janette, ktorá ma naučila krásne čítať a písať. Vo voľnom čase navštevujem bojové umenie Taekwondo, čo ma veeeeeeefmi baví. Táááák a toľko asi o mne.

MATÚŠKO
...je naše
...mám 11 rokov

... Moja úžasná asistentka KATKA, ktorá mi je ako druhá mama, keď mi pomáha vo všetkom, ako v škole, tak aj doma.

Putovná deka downíkov zavítala aj na krajný východ Slovenska, kde ju na pár dní prichýlila rodina Matúška Harvana zo Zemplínskych Hámrov. Matúško ju, okrem iných jeho obľúbených miest, vzal aj medzi svojich super spolužiakov a úžasnú triednu pani učiteľku Radku z III.A na ZŠ Budovateľská v Snine, kde je integrovaný a dosahuje krásne pokroky vo vzdelávaní a cíti sa tam perfektne.

...svojím spolužiakom som veľmi vďačný, pretože mi so všetkým pomáhajú už od škôlky 5 rokov.

3.

A

Marián

Labanc

szina

Marián Labanc s p.učitel'kou Ivanou a p.asistentkou Petrou

23 ročný Peter Hodničák zo Sniny

je úspešným absolventom a držiteľom

výučných listov v študijných odboroch :

- kožiarska výroba – výroba remenárskeho tovaru (r.2013)

- textilná výroba - ľudovoumeleckého tovaru (r.2016)

na Spojenej škole internátnej resp. Odbornom učilišti.

Kamara Lukáš

Medzi obľúbené činnosti Petra -
dodávajú rodičia
Štefan a Katarína

- potri:
- vysávanie domácnosti
 - umývanie riadu
 - a udržiavanie poriadku v kuchyni a svojej izbe.

Koníčkom je chov exotického vtáctva,
kosenie trávniku a prepisovanie kníh.

Donne si prečíta životopisy svätých, pripada-
júciich na daný deň.

Je to náš "veľký" pomocník, za ktorého
ďakujeme Panu Bohu, že nám ho dal.

Lukáš
Olčák

Imina
32 rokov

š mamou
Helenou

Zuzka
Gribaničová
30 rokov
Srnia

Veronika
Kolesová

Dubrava
20 rokov

Filip Beca
25 r.
Stakčinská
Roztoka

Oslava "MDD"

Z pobytov pri mori.

Divadlička, scénky, tanec, oslavy MDD,
sv. Mikulaša a pod.

2009/05/25

Tí „skôr narodení“ sa schádzame
v Dennom stacionári sv. Štefana
pri Arcidiecéznej charite.

Další naši: Varonika Štofíková

a bez „foto“:
Lea Zimová
a
Emanuel Galojda

Dakujeme!!!

DSK
Enira